

Govor Swamija Niranjananande Saraswatija na zaključni dan posmrtnega obreda za Swamija Satyanando, Ganga Darshan, 30. december 2009

Hari Om

Ob polnoči 5. decembra je Sri Swamiji dokončno osvobodil dušo. Ob času njegove dokončne osvoboditve duše je preteklo dvajset let, odkar je Sri Swamiji prišel v Rikhijo. Od njega ste gotovo zvedeli, da je njegovo življenje bilo razdeljeno na dvajsetletne cikle. Prvih dvajset let svojega življenja je preživel doma. Naslednjih dvajset let je živel v ashramu svojega guruja v Rishikeshu in se poglobil v služenje.

V tretjem dvajsetletnem ciklusu je prišel v Munger in ubogal neposreden ukaz svojega guruja, utrdil je jogo kot vsesvetovno gibanje. Ustvaril je gibanje joge v Mungeru in ga nato kot poklon položil k nogam svojega guruja, Swamija Sivanande. Rekel je »To je bil vaš ukaz, ki sem ga dokončal. Zdaj vam ga ponujam. Zdaj bom osvobojen ukaza mojega guruja.« In tako je, potem ko je bil tukaj dvajset let, odšel.

Tudi zadnje poglavje njegovega življenja, Rikhia, je bilo dvajsetletno obdobje. Začelo se je leta 1989, ko je prišel v Rikhijo in doseglo višek leta 2009. V Rikhiji je posvetil svoje življenje sannyasinskemu življenju in učenjem svojega guruja.

Sri Swamiji je vedno govoril, da ko bo zapustil svoje telo, to ne bo v bolnišnici, obdan z učenci in cevmi v nosu in ustih, temveč v stanju meditacije. V neki pesmi je rekel

*Z nič na telesu
in z nič v mojih rokah
naj pohajkujem na bregu Gange
z imenom Shive na mojih ustnicah
in mislijo o Devi in Durgi v mojem umu.
Naj niti ne vem, da obstajam,
in ko bom umiral,
ne bom vedel, da umiram.*

To je prav tisto, kar je dosegel. *Siddha*, popolno bitje, dela po sklepih v svojem življenju in ne zaradi osebnih želja. V življenju Sri Swamijija vidimo

moč njegove energije odločitve in kaj je z njo dosegel – dvignil je zastavo joge in tradicije Biharske joge ter prinesel čast v Bihar. Zatem je Rikhia postala njegov prostor za sadhano, duhovno prakso. Tam je izvedel naporne višje vedске sadhane, ki so bile predpisane za sannyasine najvišjega reda. Prakticiral je prakso petih ognjev, skupaj z drugimi sadhanami. Tudi vi ste bili vsi priče temu. Živel je preprosto življenje v življenjskem slogu sannyasinov. Sannyasa, popolna odpoved svetu, posedovanju in navezanosti, je medij za spoznanje in predajo guruju in bogu, ki prebivata znotraj. V Rikhiji je Sri Swamiji oblikoval in živel svoje življenje po učenjih svojega guruja, navdihnil je tudi druge, da živijo po teh učenjih 'služi, ljubi, daj'. Sri Swamiji je spremenil vas Rikhijo v Sveto Mesto Rikhia z mandatom, da širi ta temeljna sporočila duhovnega življenja.

Temeljno sporočilo duhovnega življenja je: izboljšajte kakovost življenja. Kakovost življenja se izboljša, ko smo se sposobni povezati z drugimi ljudmi skozi služenje, skozi ljubezen in skozi delitev. To so navdih, ki jih je Sri Swamiji sam dal v Rikhiji.

Zadnje videnje in poklonitev

Po duhovni osvoboditvi svoje duše je Sri Swamiji vsem dal svoje zadnje videnje 6. decembra. Na ta dan so se tisoči vaščanov, obiskovalcev, delegatov in učencev zbrali v Rikhiapeethu, da še zadnjič vidijo svojega guruja, popolno bitje in svetnika. Ob času, ko se krave vračajo s paše, ob mraku, je bila v Panchagni Vedi izvedeno obredno kopanje in nato je Sri Swamiji imel *bhu samadhi*, pokop v zemljo v Parna Kutiru.

Pozneje, od 7. do 22. decembra je bil v Rikhiapeethu po tradiciji sannyasinov izpeljan šestnajstdnevni ritual, posvečen zapustitvi telesa. Vsak dan so bili različni obredi z ognjem in Kronanje Shive, petje Bhagavad Gite in Ramacharitamanas, petje stoter ter petje kirtanov v tempu, ki so ga postavili vzorni dečki in deklice Rikhije. Vsak dan so bili povabljeni vaščani Rikhia okrožja, kjer so bili nahranjeni. Petsto družin je vsak dan dobilo božje darilo z blagoslovi Sri Swamijija. Posebno čaščenje za vzpostavitev guru elementa v mandali Sri Yantre so izvedle jogine iz Južne Indije, posebno Kronanje Shive pa so izvedli svečeniki iz Varanasija. Sannyasinsko hranjenje so izvedli predstavniki različnih duhovnih tradicij in sannyasinskih redov.

Vseh teh šestnajst dni so se v Rikhiapeeth zgrinjali tisoči iz vsega sveta. Mnogi so prišli v solzah, ko pa so se sončili v siju miru in tišine, ki je prežemalo Sri Swamijijevo mesto dokončne združitve duše in duha, ste lahko videli, da so doživljali globok občutek zadovoljstva in izpolnitve in da so v srcih čutili prisotnost Sri Swamijija.

Od 24. do 30. je bil v Ganga Darshanu v Mungeru organiziran posmrtni ritual, ko so spet prišli tisoči, da se poklonijo med petjem bhajanov, kirtanov, stoter in manter, izvajanjem obredov z ognjem in čaščenjem.

Prihodnost

Ljudje so spraševali, kaj se bo zgodilo po Sri Swamijjevi dokončni osvoboditvi duše. Vprašali so, kakšna bo zdaj prihodnost ustanov, joge, Mungera, Rikhije, ko Sri Swamiji ni prisoten. Na ta vprašanja imam le en odgovor – Sri Swamiji je zapustil Munger in delo z jogo leta 1988 in vsa ta leta sem imel ukaz, naj nadaljujem z delom z jogo in razvijanjem Ganga Darshana. Nato, leta 2008, sem predal vodenje jogijskega gibanja in jogijskega poslanstva Swamiju Suryaprakashu. Petindvajset let mojega časa in dve leti časa Swamija Suryaprakashe je ashram nadaljeval z razvojem, vzponom in širjenjem vizije in poslanstva, za katerega je Sri Swami Satyananda vzpostavil ta spomenik joge, Ganga Darshan.

Ustvaril je Ganga Darshan, ker je to bilo navodilo, ukaz, ki ga je dobil od svojega guruja: »Širi sporočilo joge od vrat do vrat in od obale do obale.« V Mungeru je rekel »Dali ste mi navodilo, naj širim jogo. Delal bom z jogo, ustvaril bom spomenik joge in posvetil to gibanje vam, ker je to dovršitev vašega ukaza. Ubogal bom vaš ukaz. Sledil bom vašemu ukazu.«

Sodobni svet še ni videl takšnega vizionarja, kot je bil Swami Satyananda. Ko si ogledamo zgodovino katere koli ustanove ali svetnika, ugotovimo, da so zanesljivo opravili dobro delo z dobrimi nameni, vendar niso pripravili prihodnosti. Sri Swamiji je prepustil odgovornosti za Munger in Ganga Darshan pred sedemindvajsetimi leti. Vendar pa so bili nadaljnji razvoji in dosežki v jogi, ki so se zgodili skozi Ganga Darshan v zadnjih petindvajsetih letih, zanesljivo enkratni in brez primere in ta trend in tempo se bosta nadaljevala.

Na enak način je bil Rikhiapeeth zadnjih dvajset let v skrbi Swami Satyasanganande in ona ga je na vseh ravneh vodila zelo učinkovito.

Prisotnost in navdih Sri Swamijija sta bila tam, vendar je celotno vodenje in razvoj Rikhije opravljala Swami Satyasangananda.

Torej, kar se tiče Mungera in Rikhije, se delo ne bo ustavilo. S Sri Swamijijevimi blagoslovi in milostjo se bo delo nadaljevalo vsak dan in pokrilo še več področij. Kajti to je bila milost, ki jo je imel naš guru, in tudi danes doživljamo njegov blagoslov v obliki božje milosti. Poslanstvo obeh ustanov bo še naprej uspevalo in še naprej bosta širili jogijsko in duhovno vizijo Sri Swamija Sivanande in Sri Swamija Satyanande.

Ljudje so vprašali tudi, kaj bo zdaj počel Swami Niranjan. Zdaj lahko sledim usmeritvi, ki mi jo je Sri Swamiji dal letos. Marca 2009 mi je naročil, naj končam s svojim življenjem potujočega meditanta in se jasno usmerim v naslednjo fazo svojega življenja. Rekel mi je, končaj s svojim popotniškim življenjem. Štirideset let si potoval po vseh deželah in po vsem svetu. Zdaj se mora začeti novo poglavje tvojega življenja. Rekel je, mirno sedi na enem mestu in delaj za razvoj joge, za sannyasa tradicijo in za dobrobit ljudi. Očistil je mojo pot, utrdil mojo voljo in me usmeril v smer, v kateri bom odslej hodil.

Zdaj nisem sannyasin Mungera ali Rikhije; jaz sem sannyasin Swamija Satyanande. Ljudje pravijo, da sem naslednik Swamija Satyanande. To je res. Sem njegov naslednik in ne naslednik ustanove. V ustanovi se ljudje spremenijo. Nasledstvo, ki sem ga prejel od svojega guruja, je nasledstvo sannyase. Moja dediščina je uresničenje sannyase, ki jo je on imel v svojem življenju. Moram hoditi po poti njegove predaje, odpovedi, zmernosti. Zato danes pravim vsem, da nisem sannyasin Mungera ali Rikhije. Sem zgolj preprost sannyasin Swamija Satyanande in kot takšnega želim, da me prepoznate. Nadaljeval bom s potovanjem med Mungerom in Rikhijo, vendar ne pripadam niti enemu niti drugemu.

Tako, v svoje molitve vključujte še eno molitev, da ta sannyasin lahko gre po poti, za katero se je odločil in da bo pri tem uspešen. Naj nasledi Swamija Satyanando v njegovi sannyasi, v njegovi odločnosti, v njegovem prepričanju, v njegovi veri in njegovi zmernosti, da bosta dve tradiciji – joge in sannyase – vzpostavljeni v Biharu in prinesli čast v vso družbo, vso deželo, ves svet. To je delo, ki ga moramo opraviti zdaj. Prepričan sem, da bom z vašimi dobrimi željami sposoben premostiti razdaljo, za katero mi je Sri Swamiji rekel, naj jo premostim. In dobra volja, ki jo imate do tega ashrama, do Sri Swamija Satyanande, do njegovega dela, naj bo vzdrževana

in varovana. Še naprej razvijajte svojo vero, verovanje, predanost in predajo. In še se bomo srečevali, ali v Ganga Darshanu ali v Rikhiji, dokler ne bom dobil novih navodil.

Duhovna moč in navdih Sri Swamijija sta temelj našega življenja in danes kličemo to silo in navdih, da se spusti na nas. Izrecimo dobrodošlico Sri Swamijiju, da postane stalen prebivalec naših življenj, in mu ponudimo prestol, na katerega se lahko usede v nas kot kralj naših src, da bomo lahko vedno eno z njegovo prisotnostjo in milostjo

Hari Om

Poklonitev Swamijija in Swami Satsangi v Trayambakeshwaru in Rishikeshu

Hari Om

Drugega januarja sva Swami Satsangi in jaz potovala v Trayambakeshwar. Trayambakeshwar je mesto, kjer je Shiva prikazan s tremi obrazi, to je Stvarnika, Ohranitelja in Uničevalca. Zato se imenuje *Trayambakeshwar*, Shiva s tremi obrazi. Ta Trayambakeshwar Shiva je osebno božanstvo Sri Swamijija.

Imeli smo dve čudoviti čaščenji v svetišču – bili sta zelo pomirjajoči, povzdigujoči in mirni. Občutek je bil v prelepem okolju zelo dobrodelen in milosten. Prvo čaščenje je bilo v zunanjem ograjenem prostoru, druga pa v notranjem najsvetejšem delu svetišča, v katerem je lingam. Izvedeno je bilo celotno Kronanje Shive. Čutiti je bilo mogoče mir, srečo in zadovoljstvo, ki so izhajali iz prostora.

Nato sva odšla v kravji hlev v Neel Parvatu, Juna Akhara, kjer je Sri Swamiji živel med Chaturmami in izvajal svoj duhovne prakse. To je bilo mesto, kjer se mu je razodela Rikhia. V kravjem hlevu je Naga sannyasin prižgal oljenko in postavil prekrasno sliko Sri Swamijija. Ves prostor je bil urejen, kot da bi Sri Swamiji tam živel.

Petega januarja sva prispela v Rishikesh in odšla v Sivananda ashram. Večer sva preživela v bivališču Swamija Sivanandajija. Bilo je čudovito intenzivno izkustvo. Kot da bi vse nadziral Swami Sivananda, za nič ni bilo treba skrbeti. Swami Sivananda nas je vse opazoval.

Šestega januarja ob 5:30 zjutraj je bilo v Vishwanath templju v Sivananda ashramu izvedano posebno čaščenje. V tem templju je Shivalingam postavil Swami Sivananda in tam sam izvajal obredno kopanje. Šest mesecev je kot svojo obveznost izvajal obredno kopanje celo Sri Swamiji. Tam sva Swami Satsangi in jaz izvajala Kronanje Shive. Ob 9:30 sva prišla na mesto samadhija Swamija Sivanande in izvedla obred, posvečen gurujevim stopalom, obredno kopanje lesenih obuval Swamija Sivanande. Nato je bilo množično hranjenje v Rishikesh ashramu za vse brahmacharije, swamije, prebivalce ashrama in učence. Vsi so dobili sveto hrano v imenu Sri Swamijija.

Šestega januarja je bilo v Trayambakeshwaru tudi množično hranjenje tisoč sannyasinov iz trinajstih prostorov, kjer prebivajo učitelji sannyasinske tradicije, predstavljenih v Nasiku in duhovnikov templja skupaj s častilci iz Mumbaja, Nasika, Aurangabada, Pune in drugih mest.

Rishikesh in Trayambakeshwar sta bila globoko povezana z življenjem Sri Swamijija. Rishikesh je bilo mesto njegovega guruja, kjer se je ponovno rodil v obliki sannyasina, Trayambakeshwar pa ima Shivo, ki je Sri Swamijija vodil na vsakem koraku njegovega življenja in mu odkril prihodnost.

Zdaj je Sri Swamijijeva duhovna prisotnost združena z duhovnimi močmi Sri Swamija Sivanande in njegovega idela. Tako bo vedno prisoten, kjerkoli bomo potrebovali jasnost, vodenje in vzpon.

Namo Narayana